

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1899—1900 blev der i Folketinget indbragt et Andragende fra „Komiteen til Fremme af Rotternes rationelle Udryddelse“ om Lovforanstaltninger til det nævnte Djemedes Opnaaelse. Under Behandlingen i Tinget (jfr. Rigsdagsstidende 1899—1900, Folketingets Forhandlinger Sp. 4973—74 og 4981—82) blev der under Fremhævelse af de betydelige Odelæggelser, som Rottterne forvoldte saavel i By som paa Landet, udtalt Tilslutning til den af Komiteen fremsatte Tanke, og Andragendet blev derefter henvist til Indenrigsministerens Overvejelse.

Da Ministeriet, forinden man tog Standpunkt til Sagen, ønskede at erholde Udtalelser fra Landets kommunale Bestyrelser, udstedte man det som Bilag nedenfor aftrykte Cirkulære af 18de Juli 1900 til samtlige Amtmænd. Af de herpaa modtagne Besvarelser fremgaar, at af Landets 21 Amtsråd have 18 udtalt sig for Usikkerheden af, at der ad Lovgivningsvejen træffes Foranstaltninger til Rotters Udryddelse, medens dog 3 have udtalt Tvivl om, hvorvidt der i Landkommunerne kunde siges at være Trang dertil. For Købstædernes Vedkommende med Undtagelse af Slagen, hvor der efter det oplyste ingen Rottter findes, hersker der Enighed om Usikkerheden af Sagens Fremme.

Efter det saaledes fremkomne har Ministeriet ment at burde fremsætte Lovforslag i nævnte Djemed, i det væsentlige indeholdende de i fornævnte Cirkulære antydede Bestemmelser.

Under de Overvejelser, Sagen har været Genstand for i Ministeriet, har navnlig det Spørgsmaal været fremme, hvorvidt det ved Loven burde gøres Kommunerne til Pligt at træffe Foranstaltninger til Rotters Udryddelse, saaledes at der i hver enkelt af Landets Kommuner skulde aabnes Udgang til Opnaaelse af Præmie ved Aflevering af Rottter, indfangede inden for Kommunen.

Selv bortset fra, at der, som oven for antydet, findes Kommuner, i hvilke Rottter ikke forekomme, og at der af enkelte Amtsråd er opkastet Tvivl, om der for Land-

kommunernes Vedkommende er Trang til Lovforanstaltninger i her omhandlede Henseende, har Ministeriet imidlertid ikke ment at burde stille Forslag i nævnte Retning, men har anset det rettest at overlade til den enkelte Kommunes Bestyrelse selv at afgøre Spørgsmaalet om Nødvendigheden af, at der fra Kommunens Side træffes Foranstaltninger til Rotters Udryddelse, idet man dog i Betragtning af Sagens Betydning og for at opmuntre til dens Fremme har foreslaaet, at Staten træder hjælpende til, derigennem at Statskassen paatager sig Udredelsen af Halvdelen af de af Rotternes Indsamling, og hvad dermed staar i Forbindelse, følgende Udgifter.

I Udgiften til Opnaaelse af en passende Præmie for hver dræbt Rotte maa der antages at ligge en tilstrækkelig Spore for Befolkningen til at tage Udryddelsesgerningen op, hvilket ogsaa bekræftes ved den af „Komiteen til Fremme af Rotternes rationelle Udryddelse“ i Marts 1899 i Kjøbenhavn og Frederiksberg foranstaltede Indsamling, ved hvilken der med en Præmie af 10 Ore i Løbet af 18 Uger indsamledes 100,000 Rottter. Der vil derfor som Regel ikke blive Spørgsmaal om Anvendelse af nogen Tvang til Sagens Gennemførelse; kun er det, for at der ikke fra en enkelt Side skal kunne lægges Hindringer i Vejen for et effektivt Resultat af de i en Kommune trufne Indsamlingsforanstaltninger, anset nødvendigt, naar der i Kommunen findes Grunde, der frembyde særlig gunstige Betingelser for Rotters Trivsel, og der ikke fra vedkommende Ejers eller Bruger's Side vises tilstrækkelig Bestræbelser for at ændre de saaledes bestaaende Forhold, at aabne Udgang for Kommunens Bestyrelse til Indgriben over for de paagældende dels ved Paabud om at foretage det efter Kommunalbestyrelsens Støn fornødne i nævnte Henseende, dels ved Foretagelsen af Indsamling af Rottter paa vedkommende Grund ved dertil antagne Mænd, jfr. Lovforslaget's § 5. Da der ved Forslaget er tilfjæret Ejeren eller Brugeren Erstatning for Tab og Udgifter, som denne